

16329 420
41521/4

8. 2654.

~~1317~~

INSTRUKCYA KONTROLNA
PASU GRANICZNEGO I WEWNĘTRZNEGO HANDLU.

163299

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku

FUW0265569

K-127/85

INSTRUKCYA KONTROLNA
PASU GRANICZNEGO I WEWNĘTRZNEGO HANDLU.

Wydział Dochodów
Niestalych

w Warszawie
dnia 3 (15) Listopada 1838 r.

Sekcyja Celna.

Nr. 87,220.

KOMMISSYA RZĄDOWA
PRZYCHODÓW I SKARBU.

W rozwinieciu Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Października (9 Listopada) r. b., którym upoważnioną została do zaprowadzenia zmian tak w dozorcze samej granicy, jako i pod względem kontroli wewnętrznej handlu, aby handlowi swobodniejszy obrot został zapewniony, Kommissya Rządowa wydaje następujące Urządzenia:

TYTUŁ I.

Linia graniczna.

§ 1.

Od dnia 1 Stycznia 1839 roku, dozór granicy podzielony zostaje: na linią graniczną i linią wewnętrzną, w środku zaś pomiędzy temi liniami, na Pas graniczny, w którym Komory celne znajdować się będą.

§. 2.

Szerokość Pasu granicznego zastosowana będzie do potrzeby i położenia miejscowego i osobnemi Rozporządzeniami wskazaną zostanie; za prawidło jednak stanowi się, iż Pas graniczny przynajmniej na milę jedną szerokości rozciągać się będzie.

§. 3.

W Pasie granicznym oznaczone będą drogi celne, któremi tylko transporta wszelkich przedmiotów, bądź od Komor granicznych do Konsumowych i innych granicznych, jako też wszelkich za obwód Pasu prowadzonych, bądź z po za Pasu na wychód za granicę przeznaczonych, w Pasie przeprowadzane w sposobie poniżej wskazanym być mogą; drogi nieoznaczone za celne, uważają się za uboczne.

§. 4.

Rzeki spławne skoro przecinają Pas graniczny, dla transportów niemi prowadzonych, są drogami celnymi.

T Y T U Ł II.

Rogatki na linii granicznej.

§. 5.

Przepisane reskryptami Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia $\frac{6}{18}$ Stycznia r. b. Nr. $\frac{277}{44}$ i z dnia $\frac{3}{15}$ Marca r. b. Nr. $\frac{15245}{6695}$ Regestra i Kwitariusze rogatek, tudzież zatrzymywanie do tychże Regestrów kwitów wychodowych Komor celnych, zachowane w swęj mocy zostają, i punktualne wykonywanie tego najmocniej zaleca się Rewizorom celno-rogatekowym w miejsce dotychczasowych Dozorców ustanowionym.

§. 6.

Prowadzenie transportów opłacie ulegających od Rogatki do Komory i wypuszczanie przez Rogatkę wychodowych od Komory celnej nadchodzących, dozwala się tylko w godzinach dziennych, to jest:

- a) w miesiącach Styczniu, Lutym, Październiku, Listopadzie i Grudniu, od godziny 8 rano do godziny 5 wieczorem.
- b) w miesiącach Marcu, Kwietniu, Sierpniu i Wrześniu od godziny 7 rano do godziny 6 w wieczór.
- c) w miesiącach Maju, Czerwcu i Lipcu, od godziny 6 rano do godziny 8 w wieczór.

§. 7.

Wyłączone są od tego przepisu towary pocztą zwyczajną nadchodzące, które w stosunku do urządzonego biegu poczt i z zachowaniem przepisów dotąd obowiązujących przebywać granicę i Pas graniczny będą, jak również towary extrapocztą wiezione.

T Y T U Ł III.

Postępowanie Komor Celnych.

§. 8.

Urządzenia dla Komor celnych wydane i attrybucyone służące i nadal wykonywane będą; przepisy w tej mierze ulegają tylko zmianom następującymi §§. przepisany.

§. 9.

Pomimo uchylonego obowiązku meldowania towarów po traktach, Komory celne graniczne dopełniwszy ekspedycje, przepisywać będą w kwitach wydawanych na towary do Komor konsumowych i na transito do Komor wychodowych, trakt jaki dorychczasowemi Urządzeniami jest lub będzie na przyszłość wskazany.

§. 10.

Punktem pierwszym, w którym transporta przebywać będą, jest droga celna w Pasie granicznym i Urząd celno-kontrolowy na linii wewnętrznej, Komora przeto na kwicie celnym wskaże ten punkt z obowiązkiem zatrzymania się tam i zameldowania; inne zaś dawniejsze punkta, o których w §. poprzednim jest mowa, przepisze w kwicie dla tego, że chociaż prowadzący nie ma obowiązku meldowania się, nie wolno mu jednak zbaczać z towarami z przepisane go traktu.

§. 11.

Gdy czas dotychczasowemi Urządzeniami do przebywania dziennie ilości mil drogi, okazał się być nieodpowiednim, przeto Kommissya Rządowa postanawia, iż od chwili wprowadzenia przepisów niniejszych w wykonanie, do przebywania dziennie drogi z towarami, czas liczyć się będzie:

- a, wśród lata dziennie, mil pięć.
- b, wśród zimy „ „ cztery.
- c, na drogach bitych (szosse) na dzień, jedną milę więcej
- d, w samym Pasie granicznym od Komory do Urzędu celno-kontrolowego, do przebycia jednej mili, na szosse godzin dwie, na innych zaś bardzo złych drogach, godzin trzy.

§. 12.

Komory celne, od których transporta początek brać będą, na kwicach celnym dokładnie literami wypisywać obowiązane godzinę wyjścia, i oznaczyć czas, w którym do miejsca przeznaczenia transport dojść powinien; dopełniać to powinny z uwagą na przepis §. 6 objęty, to jest, aby towar ekspedowany, wchodzący z zagranicy, do Kontrollera Skarbowego Urzędu celno-kontrolowego na

linii wewnętrznej, lub Dozorcy rogatkowego w mieście Gubernialnym, a wychodowy do Rewizora celno-rogatkowego w godzinach dozwalanych dochodził, i żadne przekroczenie tego nie miało miejsca.

§. 13.

Komory konsumowe, do których ekspedycje przeznaczenie mieć będą, niemniej Komory graniczne, na które wychód następować będzie, sprawdzać pod odpowiedzialnością powinny, czy transporta w czasie oznaczonym do nich nadeszły i na kwicach Komor wchodowych notować dzień i godzinę dojścia; w razie gdyby dojście transportu opóźnione zostało, obowiązkiem Komor wspomnianych będzie, pociągać kupców i wekturantów do odpowiedzialności jaka poniżej w §. 57 i 58 jest oznaczoną.

§. 14.

Ponieważ wszelki wychód przedmiotów z kraju za granicę najpierw Kontrollerom Skarbowym Urzędów celno-kontrolowych na linii wewnętrznej ustanawiającym się, meldowanym będzie i ci obok świadectw właściwych, zaopatrywać będą właściciele lub wekturantów w deklaracje drukowane podpisem deklaranta i Kontrollera stwierdzone; do Komor przeto granicznych należy ściśle baczyć na zgodności przedmiotów z ilością deklarowaną i w razie wykrycia różnicy, postąpić z tą podług przepisów w §. 62 domieszczonech.

Deklaracyami wspomnionemi Komory celne usprawniać będą regestr wychodowy.

T Y T U Ł IV.

Kontrollerowie Skarbowi Urzędów celno-kontrolowych na linii wewnętrznej.

§. 15.

Do kontrolowania wszelkich przedmiotów opłacie celnej ulegających, czy to wchodzących z zagranicy i przez

Komory celne ekspedycyjnych, lub oclonych i z Pasu granicznego wewnątrz kraju za świadectwami przeprowadzanych, jako też tych, które z kraju do Pasu granicznego lub na wychód za granicę przeznaczenie mieć będą, ustanowieni zostają na linii wewnętrznej przy drogach celnych naprzeciwko Komor Kontrolerowie Skarbowi, którzy pod zwierzchnim dozorem Naczelników okręgowych straży granicznej pozostawać będą.

Gdzie położenie Komor granicznych jednej od drugiej jest zbyt oddalone, w punktach środkowych na linii wewnętrznej, ustanowieni będą również Kontrolerowie Skarbowi; przez punkta jednak takie jako poboczne, towary od Komor granicznych przeprowadzane nie będą być mogły, i dozwala się tylko:

1. Przejeżdżać starozakonnym tak z Pasu granicznego jako i do Pasu granicznego w stosowne dowody legitymacyjne opatrzonym.
2. Wprowadzać towary do handłów miast blisko w Pasie granicznym będących, za kwitami celnymi Komor konsumowych, i za świadectwami kupców wewnątrz kraju zamieszkałych.
3. Przedmiota krajowe na wychód do Komor granicznych przeznaczenie mające, o ileby te wprowadzać z większą dogodnością było dla blisko mieszkających, jak na punkta ekspedycyjne przeciwko Komorom granicznym.
4. Wyprowadzać z Pasu do kraju za świadectwami kupieckimi towary w stosunku i do wysokości poniższymi przepisami dozwolonej.

§. 16.

Kontrolerowie Skarbowi utrzymywać będą:

a, Regestr towarów i przedmiotów podzielony na dwie części, to jest: na wchodowe od granicy i z Pasu

wewnątrz kraju, i wychodowe z kraju za granicę i do Pasu granicznego.

b, Książkę czyli kwitaryusz deklaracyjny na same przedmiota wychodowe za granicę.

W pierwszej części Regestru ad a, wymienionego zapisywać będą:

1. Towary od Komory granicznej prowadzone (które przed Urzędem celno-kontrolowym zatrzymywać się powinny), po sprawdzeniu powierzchownym wielości i rodzaju kallis, oraz zaplombowaniu, wyszczególnwszy w regestrze to wszystko, co zwierzchnia część kwitu celnego obejmuje.
2. Towary defraudowane od Komor wchodowych do konsumowych dla sprzedaży przez licytacyą, odselane
3. Przedmiota z Pasu granicznego wewnątrz kraju za świadectwami prowadzone, porównawszy poprzednio wielość i rodzaj kallis ze świadectwami; co zaś do tych towarów, w nieograniczonych ilościach do wprowadzania wewnątrz kraju są dozwolone, Kontrolerowie Skarbowi winni są przekonywać się, że takie a nie inne rodzaje towarów wprowadzane zostają.

Tak na kwitach celnych jako też na świadectwach, Kontrolerowie Skarbowi zapisywać będą poświadczenie zgodności, z domieszczeniem dnia i godziny literami, przejścia towarów i odejścia onych.

W drugiej części Regestru zaciągać będą:

1. Prowadzone na wychód do Komor przedmiota za kwitami transytowymi.
2. Podobnie prowadzone przedmiota za świadectwami do Pasu granicznego.

Sprawdzenie i poświadczenie na kwitach i świadectwach tych dopełniać są obowiązani w sposób wyżej opisany,

które posłużą Komorom celnym do usprawiedliwienia właściwych regestrów.

Kwitaryusz deklaracyjny służyć będzie na same przedmioty do wychodu przeznaczenie mające, mianowicie na artykuły z wyższą opłatą, jako to:

1. Bursztyn wszelki,
2. Wieprze, świnie, oraz prosięta;
3. Woły, krowy i byki,
4. Ogiery i zrebięta niepokładane,
5. Wałachy, zrebięta pokładane i klacze,
6. Cykorya w korzonkach,
7. Bukszpryty, reny, szpir i maszty,
8. Brusy dębowe zwane klopp i pipincholtz, do robienia klepek na wielkie fassy,
9. Futra wszelkie w błamach, skórkach całych i niecałych inclusive zajęczych (tu należą kożuchy wyrabiane z baranków Ukraińskich, tudzież z innych lepszych futer),
10. Klój z ryb,
11. Piżmo sybirskie,
12. Rumbarbarum i nasienie rumbarbarowe,
12. Struj bobrowy,
14. Kość wszelka niewyrobiona,
15. „ „ w wyrobkach,
16. Len surowy i nieczesany,
17. Len czesany i pakuły,
18. Konopie surowe,
19. „ czesane i pakuły,
20. Łój,
21. Łupek przezroczysty,
22. Miedź niewyrobiona,
23. Srebro niewyrobione,
24. „ w wyrobkach,

25. Złoto niewyrobione,
26. „ w wyrobkach,
27. Żelazo lane niewyrobione,
28. Stal niewyrobiona,
29. Miód przasny i patoka,
30. Skóry surowe, niewylączając jagnięcych,
31. Sierść do wyrobków fabrycznych, jako to: bobrowa, wydrowa, kozia, zajęcza, królicza i t. p.
32. Szczecina niewyrobiona,
33. Wełna wszelka niewyrobiona,
34. Wosk.

dla Kontrollerów Skarbowych pod względem tych deklaracyj, następujące prawidła do postępowania przebiegają się:

- a, Stosownie do świadectwa lub podania właściciela albo wekturanta prowadzonych obiektów, Kontrollerowie Skarbowi sporządzać będą w dwóch exemplarzach deklaracją, w której to wszystko, co wzór obejmuje i podług rodzajów przedmiotów zapiszą, domięciwszy dokładnie wagę, miarę lub sztuki podług tego jak Taryffa obejmuje.
- b, Skoro przedmiotem ekspedycyi będzie bydło żywe lub trzoda chlewna, obowiązkiem jest Kontrollerów Skarbowych nie poprzestawać na samém podaniu właścicieli lub wekturantów, lecz obowiązani są ilość obliczyć i dopiero deklaracje sporządzać.
- c. Obydwa exemplarze deklaracji podpisane być powinny przez właściciela lub wekturanta i opatrzone poświadczeniem Kontrollera Skarbowego, z których odcinek wręczony zostanie deklarantowi, a ten złoży go Komorze celnj granicznej do ostatecznej ekspedycyi.

Opisane tu Regestra i sposób prowadzenia onych, stosuje się do Kontrollerów Skarbowych naprzeciw Komor granicznych ustanowionych; Kontrollerowie zaś na drogach pobocznych, prowadzić one będą exclusive towarów od Komor granicznych, które punktami temi przeprowadzić dozwoloném nie zostało.

§. 17.

W razie gdyby okazało się, iż towary od Komory granicznej do urzędu celno-kontrolowego nie doszły w czasie przepisany i na kwicie celnym oznaczonym obowiązkiem jest Kontrollera Skarbowego obejrzyć dokładnie kollis i przekonać się, czyli te, lub plomby naruszone nie są, i w wypadku takim, za poprzednien zawiadomieniem Naczelnika straży granicznej (jeżeli ten w bliskości znajdować się będzie) i Nadstrażnika w obrębie którego Komora znajduje się, transport zwrócić do Komory dla dopełnienia powtórnej rewizji przy Naczelniku straży lub Nadstrażniku, i dochodzenia przyczyn takiego nadwężenia kollis lub plomb, jako też opóźnienia.

Skoro zaś ani kollis ani plomby u nich naruszone nie okazały się, Kontroller Skarbowy zanotuje tylko na kwicie czas opóźniony, a Komora będąca w miejscu, do którego towar przeznaczenie mieć będzie, ściągnie karę przepisaną.

§. 18.

Kontrollerowie Skarbowi nie będą mieli ani wag, ani też miar, z kąd wypływa, że nie są upoważnieni do rewizji szczegółowej, ważenia lub mierzenia prowadzonych obiektów od Komory wchodowej do kraju, i z wewnątrz kraju do Komory lub Pasu granicznego, i gdy zamieszanie w deklaracji ilości opierać się będzie jedynie na świadectwach i podaniu samych właścicieli lub wektorantów, z tego przeto powodu odpowiedzialność za nie-

zgodności wagi i miary obciążać ich nie będzie; odpowiedzialni są tylko za ilość wozów i kollis, gdyby te po przejściu drogi celnej na linii wewnętrznej, okazały się niezgodnymi; odpowiedzialni są również za szczegółową rewizję przedmiotów z Pasu granicznego do kraju za świadectwami wprowadzanych, która im §. 48 wskazana została, mianowicie zaś za zgodność rodzajów towarów. Co zaś do bydła żywego i trzody chlewniej, ponieważ te obliczać są obowiązani, odpowiedzialność zatem za niezgodność, jako pomagających defraudacyi, dotykać ich będzie.

§. 19.

Co do osób podróżnych z kraju za granicę wyjeżdżających, skoro ci przebywając Urząd celno-kontrolowy, nie deklarować nie będą, wolno bez zatrzymywania przepuszczani do Komor być winni; względem zaś osób z zagranicy do kraju wjeżdżających, Kontrollerowie Skarbowi obowiązani przekonywać się tylko, czyli granicę punktem Komory przebyli, dowodem czego będzie paszport przez Komorę wizowany; podróżny taki gdy nie ma z sobą ładunku i nie deklaruje, również zatrzymywany być nie ma.

Wyłączeni są od tego:

- a, Kupcy i handlarze wszelkiego wyznania z zagranicy do kraju wracający.
 - b, Starozakonni, choćby nie należeli do rzędu handlujących a wjeżdżali do kraju z zagranicy, bąc z Pasu granicznego,
- których Kontrollerowie Skarbowi rewidować powinni, a co do żydów zagranicznych, przekonywać się nawet, czyli w właściwe Gelejty na Komorze celnej są zaopatrzeni.

§. 20.

Starozakonni udający się do Pasu granicznego, wjeżdżać tylko mogą drogami celnymi i obowiązani są mel-

dować się Kontrollerowi Skarbowemu; paszporta lub świadectwa produkować do zawizowania i wciągnięcia w regestr, które podług wzoru dla kontrolowania samych starozakonnych ku granicy udających się, zaprowadzony zostaje. Wyciągi z książki téj, Kontrollerowie Skarbowi peryodycznie co dni pięć przeselać będą Naczelnikowi straży i właściwemu Nadstrażnikowi w obręb dystansu, do którego żyd udaje się. Gdyby Kontroller Skarbowy miał w podejrzeniu, iż przebywający Pas starozakonny, udaje się w zamiarach defraudacyjnych; natenczas nie opóźniając do terminu peryodycznego, doniesie o tém natychmiast Naczelnikowi straży i Nadstrażnikowi.

§. 21.

Gdy według Postanowienia Xięcia Namieśtnika Królewskiego z dnia 31 Stycznia 1823, mianowicie artykułu 1 ustępu 2, tylko pewne stałe zarobkowanie, z ogólnemi przepisami zgodne, nadaje starozakonnym kwalifikacyą do zamieszkiwania wsiów w obrębie trzech-milowym nadgranicznym położonych; na podstawie zaś tegoż rozporządzenia w obowiązujących przepisach Skarbowych przyjętém zostało prawidło, że krawiectwo, garbarstwo, stolarstwo, czapnikostwo, kuśnierstwo, szewctwo, mydlarstwo i inne rzemiosła, wyjąwszy tylko kowalstwo, nie są procederami stałemi dla mieszkańców wiosek; i w wykonaniu powołanego Postanowienia, żydom temi procederami trudniącym się, pozwolenia do zamieszkiwania wsiów, należących do obrębu trzech-milowego, nie są udzielane; przeto w analogii do tegoż prawidła z po za obrębu linii wewnętrznej, nie wolno jest starozakonnym trudniącym się temiż zarobkami; udawać się do Pasu granicznego, i tych Kontrollerowie, po-

surową odpowiedzialnością, przepuszczać nie mają; w wypadkach tylko nagłych i nieodzownych, jako to:

- a, stawienie się do Sądów na wezwanie,
- b, udawanie się na czas krótki do Doktorów i Aptek, (skoro przed Kontrollerem Skarbowym usprawiedliwione będzie), starozakonni powyżej wymienieni przepuszczani zostaną.

§. 22.

Regestra, o których wyżej w §. 16 jest mowa, drukowane, oparafowane, osznurowane i opieczętowane, dostarczać będą Kontrollerom Skarbowym Rządu Gubernialne; regestra takowe z końcem każdego kwartału mają być zamykane, i jako służące do zkontrolowania Komor celnych przez Kontrollerów, zaraz w pierwszych dniach, po ukończeniu się kwartału, do rewizyi Rządom Gubernialnym składane. Książki drukowane do zapisywania przebywających starozakonnych podług §. 20, również Rządu Gubernialne udzielać będą; książka taka służyć będzie do całorocznego użytku, a po ukończeniu roku, Naczelnikom straży do zachowania odesłaną zostanie.

T Y T U Ł V.

Księgi Kupieckie

§. 23.

Zaprowadzone Urządzeniami Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 23 Października 1823 r. księgi, to jest:

- a) dla Kupców: Dziennik handlowy; Księga inwentarza; Księga kopii listów. b) dla Kramarzy: Książka konotacyjna,
- będą i nadal co do miasta Warszawy w zupełności podług dotychczasowej formy utrzymywane; zaś co do miast gubernialnych i innych prowincjonalnych, z tą

odmianą: że gdy z uchyleniem kontroli wewnętrznej, odtąd czynności kupieckie w dzienniku handlowym, a kramarskie w książce konotacyjnej, dokładniej wykazywane być muszą, a to, by służąc w każdym razie do sprawdzenia, stanowiły pod względem skarbowym dowód ubezpieczający dochody celne; dla tego więc, co do kupców miast gubernialnych i prowincjonalnych, stanowi się, że:

1. Dziennik handlowy kupiecki dzielić się będzie na dwie części, to jest: na przychód towarów i na rozchód towarów, a oprócz tego na przychód i rozchód pieniężny.

2. W dzienniku tym zaprowadzone zostają rubryki na ważniejsze towary, cech żadnych na sobie nieprzyjmujące, mianowicie:

a) Cukier wszelki; b) Kawę; c) Arak; d) Wino; e) Przędzę wszelką.

3. W pierwszej części zapisywać będą kupcy punktualnie:

Remanent towarów z roku przeszłego pozostały, w rubrykach artykuły ad 2, wymienione; inne zaś pozycjami, a to zaraz z dniem 1 Stycznia.

Przychód towarów powyżej wyszczególnionych przez właściwe rubryki; wszelkie zaś inne w porządku dotychczasowym, pozycjami.

4. W drugiej części zapisywanym jak najregularniej zostanie:

Rozchód towarów wyżej wyszczególnionych porządkiem świadectw i przez właściwe rubryki; wszelkie zaś inne artykuły w porządku dotychczasowym, pozycjami.

Rozchód towarów cząstkowo dziennie ubyłych w jeđnej pozycji z całodziennęj uprzedaży, lecz tylko co do artykułów wyżej ad 2 wyszczególnionych.

Przychód i rozchód pieniężny.

Skoro stronnica dziennika, czy to w przychodzie, czy w rozchodzie zapisaną zostanie, obowiązkiem jest kupca, zrobić zaraz zebranie, i przenieść takowe na następną stronę, tak, aby z rozpoczęciem drugiej strony, przedewszystkiem czynność tego wszystkiego co rubryki obejmują, numerycznie zebrana z poprzedniej, przeniesioną była. W dziennikach handlowych żadne poprawki lub skrobania, nie mogą mieć miejsca, i w razie wydarzonej pomyłki, należy mylnie napisaną rzecz przekreślić, tak jednak, aby przeczytaną być mogła, i zaraz w następnej pozycji po omyłonej wpisać dokładniej.

Co do Kramarzy:

Książka konotacyjna kramarska, podobnie jak dziennik handlowy, dzieli się na dwie części. i będzie mieć rubryki na towary cech żadnych nieprzyjmujące, jako to:

a) Cukier wszelki; b) Kawę; c) Arak; d) Wino; e) Przędzę wszelką.

Do książki tej z początkiem każdego roku:

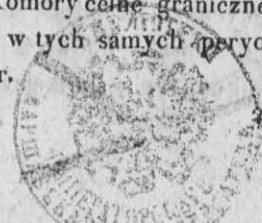
1. Zaciągniety być powinien remanent z upłynionego roku pozostały, co do artykułów dopiero wymienionych przez rubryki; co zaś do wszelkich innych pozycjami.

2. Następnie przychód towarów zapisywać będą kramarzom w sposób powyższy kupcy, od których nabycie nastąpiło, powołując się na folio i pozycją dziennika, tudzież na datę wydanego świadectwa.

3. Rozchód czyli uprzedaż towarów, zapisywaną będzie:

a) w miastach gubernialnych przez Komory konsumowe stale co dni piętnaście.

b) w miastach, gdzie Komory celne graniczne 1, lub 2go rzędu znajdują się, w tych samych peryodach, przez Oficjalistów Komor.

- c) w miastach, linią wewnętrzną i drogą celną przeciętych, w których Kontrollerowie Skarbowi ustanowieni będą, przez tychże Kontrollerów, również co dni 15.
- d) w miastach fabrycznych, przez Kontrollerów Skarbowych.
- e) we wszystkich innych miastach, gdzie Komory konsumowe, Komory graniczne, Kontrollerowie Skarbowi Urzędów celno granicznych na linii wewnętrznej granicznej i Kontrollerowie Skarbowi fabryczni istnieć nie będą; czynność tę uskutecznią Rewizorowie Gubernialni w terminach częstych, zastosowanych jednak do możliwości.

§. 24.

Ubytek towarów u kramarzy, ogranicza się na cząstkowej uprzedzący w miejscu, i nie wolno tymże uskutecznić sprzedaży za świadectwami.

§. 25.

Chociaż dla jednostajności książek kramarskich, zaprowadzone będą wszędzie rubryki na trunki zagraniczne, to jednak nie upoważnia starozakonnych do procederu tego rodzaju towarami; i tym tylko kramarzom dozwolonym jest trudnić się sprzedażą cząstkową trunków zagranicznych, którzy w stosowne do tego konsensa są lub będą zaopatrzeni.

T Y T U Ł VI.

Sprowadzanie, wyrowadzanie i rozsetanie towarów.

A. Sprowadzanie towarów.

§. 26.

Sprowadzanie towarów z zagranicy, następować będzie na zasadach dotychczasowych. Urządzeniami wskazanymi, w stosunku do Taryfy obowiązującej i z zachowaniem form przepisami objętych; skutkiem tylko zniesienia Urzędów

kontrollujących handel, pod względem meldowania transportów, następująca zmiana przepisów zaprowadzona zostaje:

- a) od Komory granicznej do Komory konsumowej, jeden tylko meldunek oznaczony jest w Urzędzie Kontrollera Skarbowego na linii wewnętrznej przed każdą Komorą będącą; tu kupcy i wekturanci zatrzymywać się, transport zameldować i kwit celny okazać są obowiązani; po zawizowaniu kwitu w sposobie §. 16 przepisany, transport w dalszą drogę wyruszyć dopiero może.
- b) Na drodze w Pasie granicznym, to jest: od Komory celnej do Urzędu celno-granicznego zabrania się zatrzymywać z prowadzonymi towarami; nie wolno jest również zbaczać z drogi.
- c) Lubo obowiązek meldowania na trakcie, po zniesieniu Urzędów kontrollujących handel, uchylonym został; powinnością jest jednak kupców i wekturantów wprowadzeniu transportów, ściśle trzymać się przepisanego przez Komorę graniczną traktu, i w żadnym razie zbaczać z onego nie wolno: albowiem zboczenie z przepisanego traktu, pociągnie za sobą przy trzymaniu kupca, które Rewizorowie Gubernialni i każdy Urzędnik administracyjny lub policyjny dopełniać winien, odsyłając kupca z wywodem słownym pod eskortą na koszt jego dodaną, do właściwej Komory konsumowej.
- d) Przedmioty z zagranicy do kraju wprowadzane, jako to:
1. Od opłaty celnej wyłączone, a stosownie do urządzenia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 19 Lipca 1826 r. Nr. 44,534, przez Komory od strony Pruss expedyowane.
 2. Płody surowe ziemi do wprowadzenia dozwolone przez obywateli i włościan na ich potrzebę z zagranicy sprowadzane, od których cło wchodowe i konsumowe

Komory graniczne 1 i 2go rzędu stosownie do reskryptu z dnia 10 Lipca 1823, Nr. 22,008 i z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1835, Nr. 50,619, pobierać mogą.

3. Podobnież kamienie polne i kamienie młyńskie, podług reskryptów z dnia 21 Sierpnia 1823, Nr. 35,750 i z dnia 13 Lipca 1826 r. Nr. 41,480; nakoniec

4. Przedmioty Krakowskie, taryfą do układu handlowego z wolnym miastem Krakowem dołączoną, objęte, które ostatecznie ekspedyować Komory graniczne są upoważnione, jak równie towary zagraniczne w drobnych ilościach z poborem całkowitego cła przez Komorę Kraków ekspedywane, a przez Komorę graniczną w Wilczkowicach kontrolowane, na rzecz osób prywatnych i niehandlujących, a w ogólności niestarożakonnych, sprowadzane.

Skoro przeznaczenia mieć będą do miejsc w Pasie granicznym położonych, nie potrzebują być do Kontrollerów Skarbowych doprowadzane i meldowane.

§. 27.

W razie gdyby nastąpił z transportem jaki nadzwyczajny w drodze wypadek, spowodować mogący opóźnienie w dojściu towarów w czasie na kwicie oznaczonym do miejsca przeznaczenia; właściciel towaru lub wekturant, obowiązani są do najbliższego Urzędu municypalnego lub gminnego zgłosić się, zasłaż zdarzenie zameldować, i spisania protokołu objaśniającego wszelkie szczegóły, zażądać; protokół w tej mierze spisany przez urzędnika działającego, będzie doszyty i przypieczętowany do kwitu celnego, i wraz z nim Komorze, do której transport przeznaczenie mieć będzie, złożony.

§. 28.

Przy spisaniu protokołu, o którym w §. poprzednim mowa, Urzędnik zwróci uwagę; czyli zatrzymanie tran-

sportu nie jest połączone z naruszeniem plomb lub ambalażu zewnętrznego, i nie miało na celu nadwężenia towarów; w którym razie opisze w wywodzie słownym to wszystko, cò się uwadze nastęrczy, i towar po należytem zabezpieczeniu, przez opieczętowanie swoją urzędową pieczęcią kollis, pod eskortą na koszt kupea dodaną, odeśle do właściwej Komory.

B. Wyprowadzanie przedmiotów krajowych za granicę.

§. 29.

Prowadzone z kraju do granicy wszelkie przedmioty, przebywać będą Pas graniczny nieinaczej jak drogą celną; właściciele lub wekturanci transportów takich; obok świadectw Kontrollerom Skarbowym do zawizowania produkować się mających, na objekta §. 16 wyszczególnione, w księdze sznurowej podpiszą w dwóch exemplarzach deklaracyą, która opierać się będzie na świadectwie i własnem ich podaniu; odcinek deklaracyi wręczony zostanie przez Kontrollera Skarbowego właścicielowi lub wekturantowi, celem złożenia go Komorze granicznej dla dopełnienia rewizyi i ostatecznej ekspedycyi,

§. 30.

Deklaracya u Kontrollera Skarbowego podpisana, wkłada już odpowiedzialność na właścicieli i wekturantów, gdyby przy rewizyi na Komorze granicznej okazała się różnica tak co do rodzaju przedmiotu deklarowanego jako też co do ilości.

§. 31.

Z przedmiotami do wychodu przeznaczonemi, nie wolno jest również na drodze od Kontrollera Skarbowego do Komory granicznej zatrzymywać się i czasu oznaczonego §. 11 przekraczać, jak niemniej zbaczać z tej drogi.

C. Rozsyłanie towarów wewnątrz kraju.

§. 32.

W stosunku do przepisów obowiązujących, wolno jest rozselać towary z miejsca na miejsce po kraju z pewnymi ograniczeniami, mianowicie:

1. Wolno jest rozselać wszelkie zagraniczne towary po kraju tylko kupcom wykwalifikowanym, księgi handlowe utrzymującym, z następnym jeszcze rozróżnieniem:

- a) Kupcom miasta Warszawy, do miast gubernialnych i wszystkich innych.
- b) Kupcom miast gubernialnych, do wszystkich miast, prócz Warszawy.
- c) Kupcom miast prowincjonalnych, trunki zagraniczne, tym jednak tylko, którym szczegółowemi rozporządzeniami swoboda ta nadana została.
- d) Za świadectwami na użytek prywatny, w większych partyach, kupcom miasta Warszawy i miast gubernialnych; w małych zaś tylko ilościach, kupcom miast prowincjonalnych.

2. Wzbronione jest rozselać towary zagraniczne:

- a) Kupcom miast gubernialnych, do miasta Warszawy; zaś kupcom prowincjonalnym do miasta Warszawy i miast gubernialnych.
- b) Towary kolonialne z miast gubernialnych, do miasta Warszawy i innych miast gubernialnych.
- c) Towary kolonialne, kupcom miast prowincjonalnych do wszelkich miast.

Zasady te utrzymują się na przyszłość z tym jeszcze ograniczeniem:

ad i lit. d. Usuwając wszelką wątpliwość jaka wynikać może z tłumaczenia wyrazów „w mniejszych ilościach“ Kommissya Rządowa postanowiła oznaczyć, do jakiej wysokości towary ważniejsze

cech na sobie nie przyjmujące, przez kupców miasteczek prowincjonalnych, na użytek prywatny, za świadectwami sprzedawane być mogą, jakoż oznacza:

a, Dla kupców miasteczek wewnątrz kraju po za linią wewnętrzną:

Cukru funtów 100, sto.

Kawy „ 24, dwadzieścia cztery.

Araku garncy 12, dwanaście.

b, Dla kupców miasteczek w Pasie granicznym:

Cukru funtów 50, pięćdziesiąt.

Kawy „ 12, dwanaście.

Araku garncy 6, sześć.

Przędzy bawełniane wszelkiej czy to na handel, czy na użytek prywatny, funtów 100, sto.

Towary nieprzechodzące połowy powyższego oznaczenia, na użytek prywatny wyselane, nie wymagają świadectw.

§. 33.

Gdy w miejsce dotychczasowych kwitów zaświadczyających, rozselać towarów w kraju następować będzie za świadectwami samych kupców podług prawideł poniżej wskazanych, wynika przeto potrzeba, by świadectwa takowe wszelkie szczegóły obejmowały, tak, aby pewność onych żadnemu powątpiewaniu nie ulegała; z którego powodu przepisuje Kommissya Rządowa, że świadectwo czyli list frachtowy dla swęj ważności, zawierać powinien:

- a) imię i nazwisko furmana i tego komu towar przesela się, z wyszczególnieniem, czy ten jest handlującym lub osobą prywatną
- b) ilość towarów na centnary i funty; ciecze zaś na naczyńia i garnce; wszystko nie liczbami lecz literami.

- c) gatunek towaru.
- d) liczbę pak, ich znaki i numeru.
- e) miejsce, do którego towar przeznaczony, i termin odstawienia, literami.
- f) imię i nazwisko przesyłającego, miejsce z kąd wysłano i datę.
- g) folio i pozycją dziennika handlowego.

Świadczenia takie nie mogą być w żadnym szczególe poprawiane, skrobane lub mazane.

W razie gdy towary w kraju z miejsca na miejsce pocztą przesyłane będą, obowiązkiem jest Oficjalisty pocztowego w miejscu, z kąd towar wychodzi, świadectwo kupieckie zawizować, wyszczególniając zarazem na temże świadectwie, datę karty pocztowej, do której przesyłający się towar zapisany został.

§. 34.

Komora konsumowo-składowa w Warszawie i Komory konsumowe w miastach gubernialnych, prowadzić będą registr wchodzących i wychodzących towarów, do którego następujące tylko przedmioty:

- 1. Cukier wszelki; 2, Kawę; 3, Arak zagraniczny; 4, Wina wszelkie; 5, Przędzę wszelką,
- w przychodzie za kwitami celnymi i właściwymi świadectwami kupieckimi; w rozchodzie zaś za świadectwami kupców miejscowych zapisywać będą.

§. 35.

Kupiec wysyłając z miasta gubernialnego towary, obowiązany jest:

- a) Przygotować świadectwo, obejmujące dokładnie to wszystko, co wyżej w §. 33 przepisane zostało.
- b) Zaciągnąć do rozchodu w dzienniku wysyłające się artykuły,

z towarem, i z dziennikiem i świadectwem udać się na Komorę konsumową, która przed odejściem towaru:

- 1. Towary sprawdza,
- 2. Dziennik handlowy pod właściwą pozycją wizuje.
- 3. Świadectwo porównywa z towarem i dziennikiem, i następnie po znalezionej zgodności takowe wizuje, z domieszczeniem numeru rejestru, oraz dnia i godziny wycho-
du.

- 4. Kollis z towarami plombuje.

§. 36.

To co się dopiero powiedziało, wykonywanem będzie tylko względem towarów w §. 34 wymienionych; wszelkie zaś inne nie ulegają tym formalnościom, i za świadectwami kupców z miasta gubernialnego wychodzić i wolny przechód w kraju mieć będą.

§. 37.

Towary do miasta gubernialnego nadchodzące, najpierw do Komory konsumowej dostawione być powinny, która:

- 1. Sprawdza i porównywa kollis i towar ze świadectwem.
- 2. Poświadczając w dzienniku handlowym lub książce kontrolacyjnej zapisane do przychodu towary nadeszłe.
- 3. Zapisuje do swego rejestru towary kontroli ulegające, a w § 34 wyszczególnione.
- 4. Przestrzega, czy na terminie w świadectwie obiętym, towary do miejsca doszły.

§. 38.

Lubo niektóre tylko ważniejsze, a powyżej wyluszczone towary, cech na sobie nieprzyjmujące, ulegają kontroli w sposób opisany, inne zaś jako kontrolowane z plomb, lub małej opłacie celnj ulegające, albo nakoniec w niewielkiej ilości konsumowane, wolne są od tego; dla zapobieżenia przecież wciskaniu się do miast gubernialnych to-

warów kontroli uległych, pod nazwaniem innych, stanowią się: że wszystkie bez wyjątku towary zagraniczne i krajowe, do miast gubernialnych wprowadzane, szczegółowój rewizji na Komorze konsumowój ulegać będą.

§. 39.

Wszelkie towary do miasta gubernialnego wprowadzane, lub z niego wyprowadzane, będą przez registr Rogatki, którą wchód lub wychód następuje, w sposobie dotychczasowym przeprowadzane, i dozorey rogakowi, na dowód że to dopełnili, widimaty swą domieszczać powinni.

§. 40.

Czas, jaki jest powyżej w §. 11 przepisany, do przebywania dziennie drogi z towarami, od Komor celnych granicznych, do Komor Konsumowych lub wychodowych prowadzonymi, stosuje się także do towarów kontroli uległych, a wyżej wymienionych, za świadectwami kupieckimi, na handel z miejsca na miejsce w kraju przesłaniami.

§. 41.

Świadectwa, za któremi towary do miasta gubernialnego sprowadzane będą, po zawizowaniu przez Komorę, i po zapisaniu w właściwym dzienniku handlowym, pozostaną przy handlujących jako świadectwa rewizyjne.

Świadectwa takowe przy odbywanych rewizjach handlowych, przez rewidentów odbierane i zniszczone zostaną: z kąd wynika, że żadne z takich świadectw, po odbytej rewizji z czasu poprzedzającego rewizją, przy handlujących znajdować się nie mogą.

§. 42.

Towarom na jarmarki krajowe, zgódnie z terażniejszemi urządzeniami prowadzonym, powinny towarzyszyć świadectwa, w formie przepisanej wydawane.

§. 43.

Osoby prywatne, za świadectwami kupieckimi towary, na domową potrzebę sprowadzające, mają obowiązek zachowywać świadectwa przez przeciąg roku jednego.

§. 44.

W zdarzeniach takich, kiedy towary prowadzone będą dla kilku razem osób, bądź handlujących bądź prywatnych, należy, by z osobna dla każdej zapakowane i nie w jedno dla wszystkich świadectwo opatrzone były.

§. 45.

W miastach pogranicznych, gdzie się znajdują Komory wchodowe I. i II. rzędu, w miastach Pasu granicznego, gdzie ustanowieni zostaną na linii wewnętrznej Kontrollerowie Skarbowi Urzędów celno-granicznych, i w miastach fabrycznych w których utrzymami będą Kontrollerowie Skarbowi; czynności względem wchodzących do miasta towarów, i prowadzenia rejestru na artykuły kontrolowaniu ulegające, oraz względem wychodu tych artykułów, za świadectwami na użytek prywatny, lub na handel w miarę dozwoleń i do wysokości wyżej określonych, dopełniane będą przez Oficjalistów wspomniouych Urzędów.

§. 46.

W tych miasteczkach, w których Urzęda §. poprzedzającym wyszczególnione nie znajdują się, wchód towarów kontrolowaniu uległych, i wychód onych w stosunku dozwołonym, poświadczają będą w dziennikach handlowych i na świadectwach, Burmistrze miast, lub inni Urzędnicy, którym czynności tego rodzaju przeznaczone zostaną, a to podług przepisów powyżej wyluszczonech, bez obowiązku jednak prowadzenia rejestru.

Kupcom miasta Warszawy §. 23 zwolnionym od prowadzenia dzienników handlowych w nowym kształcie, pod względem rozsłania towarów, służą prerogatywy przepi-

sami obowiązującymi nadane; ściśle jednak powinni stosować się do przepisanych form na świadectwa, i również co do meldunków i legalizacji świadectw w rogatkach i na Komorze Warszawa.

T Y T U Ł VII.

Ścieśnienia co do Pasu granicznego w przesłaniu towarów.

§. 47.

Wszelkie transporta towarów, za kwitami celnymi lub świadectwami, do miejsc w Pasie granicznym położonych, nie inaczej wprowadzane będą, jak tylko drogami celnymi; obowiązkiem więc jest handlujących i wekturantów ściśle to wypełniać, i z towarami przed Kontrollerem Skarbowym zatrzymywać się, dla dopełnienia sprawdzenia i tego wszystkiego, co §. 16, 26, 29 i 30, przepisaniem zostało.

§. 48.

Wyprowadzanie z Pasu granicznego, wewnątrz kraju i w samym Pasie cukru, kawy i araku, za świadectwami na użytek prywatny; przędzy zaś na handel, udeterminowane zostało w §. 32 i następować będzie nieinaczej, jak drogą celną, wszelkie zaś inne towary w nieograniczonych ilościach, za świadectwami wyprowadzane być mogą, z warunkiem wszakże, iż wychód z Pasu za linią wewnętrzną do kraju drogą celną przechodząc, podlegać będzie u Kontrollera Skarbowego szczegółowej rewizji, celem powzięcia przekonania, że te rzeczywiście artykuły, które świadectwo obejmuje, a nie inne, wewnątrz kraju wchodzi.

§. 49.

Przeznaczone z Pasu granicznego do wychodu za granicę przedmioty krajowe w §. 16 wyszczególnione, nie mogą być wprost do Komory granicznej doprowadzane, lecz powinny być wprzód właściwemu Kontrollerowi Skarbowemu, naprzeciw Komory celnej na którą następować

ma wychód, znajdującemu się, meldowane i okazane dla dopełnienia tego wszystkiego, co przepisaniem zostało względem takich obiektów z wewnątrz kraju na wychód za granicę prowadzonych. Przepis ten ściśle wykonywanym będzie co do handlujących, względem zaś obywateli w Pasie granicznym zamieszkałych, stanowi się: iż ci nie są koniecznie obowiązani dostawiać do Kontrollera Skarbowego przedmiotów na wychód do Komory prowadzonych; powinnością jest tylko przed doprowadzeniem obiektów do Komory, zgłaszać się osobiście lub przez upoważnionego do Kontrollera Skarbowego, deklaracją tam sporządzić, i wraz z takową towar do Komory najdalej w 48 godzin po spisaniu deklaracji dostawić. Przedawniona deklaracja uważa się za żadną, i pociąga za sobą skutki przepisami karnymi oznaczone.

§. 50.

Składy przedmiotów krajowych w §. 16 wymienionych, w Pasie granicznym mogą mieć tylko miejsce w szczególnych wypadkach, za wiedzą i pozwoleniem Naczelnika straży granicznej; i w tym razie dalszy obrot podlegać będzie ściślemu dozorowi i kontroli straży granicznej; nie stosuje się to jednak do obywateli osiadłych w Pasie granicznym, którzy własnej produkcji zapasy po wsiach utrzymywać mogą.

§. 51.

Składy w widokach spekulacyjnych przedmiotów, taryfą ogólną do wychodu zakazanych, w Pasie granicznym zupełnie zabraniają się.

§. 52.

Każden przebywający linią wewnętrzną, bądź z wewnątrz kraju do Pasu granicznego, bądź z tegoż do kraju, powinien być opatrzony w książeczkę legitymacyjną lub świadectwo Wójta gminy albo Urzędu Muncypalnego, w obrębie któ-

rego zamieszkuje, na którym ma być domieszczony rysopis, tak, aby napotykanie przez straż pograniczną, w każdym razie co do tożsamości osoby, mógł wylegitymować się.

§. 53.

Od ścieśnień w przeprowadzaniu transportów w Pasie granicznym, wyłączają się:

1. Przedmioty wszelkie wolne od opłaty cła wychodowego i niezapakowane, płody rolnicze surowe, i inwentarze z dóbr do dóbr, w obrębie czyli Pasie granicznym przez właścicieli dóbr, dzierżawców i włościan przeprowadzane.

2. Takież przedmioty z wewnątrz kraju do Pasu granicznego, i nawzajem z Pasu granicznego za linią wewnętrzną przeprowadzane.

Transporta nawet ad 2 wyszczególnione, mogą przebywać linią wewnętrzną niekoniecznie drogami celnymi, lecz i ubocznymi; w zdarzeniach wszakże takich, w świadectwa właścicieli opatrzone być powinny.

§. 54.

W Pasie granicznym nie wolno wznosić wszelkich nowych zakładów fabrycznych, bez pozyskania na to szczególnego pozwolenia Władzy Skarbowej.

T Y T U Ł VIII.

Uzupełnienie przepisów karnych, wypływające z niniejszych Urządzeń.

Niezachowanie przepisów, któremi swobodniejszy obrot handlowi nadany zostaje, jest uważane za przekroczenie na szkodę Skarbu, i następnym karom podlegać będzie.

§. 55.

Prowadzący kupiec lub wekturant towary od Komory wychodowej do konsumowej, i transytowe do wychodowej, jeżeli zboczy z drogi przez Komorę na kwiecie przepisanej, choćby plomby i kollis naruszonemi nie okazały się, ulegnie karze: gdy zboczenie nastąpiło na drodze

celnej od Komory do Kontrollera Skarbowego, złp. 100; gdy w następnej drodze od Kontrollera do miejsca przeznaczenia, złp. 50; w razie zaś, jeżeli okażą się plomby nadwerżone, a inne nadużycia pociągające za sobą process fiskalny nie będą temu towarzyszyć, przekraczający karom zagrożonym §. 17 Instrukcyi z d. 1 Października 1809 r. ulegnie.

§. 56.

Prowadzący na wychód przedmioty krajowe, jeżeli na drodze celnej od Kontrollera Skarbowego do Komory wychodowej zboczy, ulegnie karze złp. 100, którą Komora natychmiast ściągnie.

§. 57.

Kto na czas, w stosunku do przepisów oznaczony, z towarem od granicy prowadzonym do Kontrollera Skarbowego lub na miejsce przeznaczone nie przybywa, podlega karze: jeżeli nadużycie to miało miejsce w Pasie granicznym, złp. 100; wewnątrz zaś kraju, złp. 50; a jeżeli obok tego znajdują się nadwerżonemi plomby lub kollis, postąpione będzie wedle §. 55.

§. 58.

Prowadzący przedmioty na wychód, a na czas przepisami oznaczony do Komory nieprzybywający, ściągnie na siebie karę złp. 100.

§. 59.

Kupiec lub wekturant prowadzący za świadectwami towary kontrolli podległe, gdy takowych nie dostawi do miejsca przeznaczenia na czas w świadectwie oznaczony, zapłaci kary złp. 30.

§. 60.

Kto pomija Urząd celno-kontrollowy na linii wewnętrznej, bez dopełnienia przepisanych formalności, ściągnie na siebie karę, a mianowicie:

- a, Z transportami towarów od Komory granicznej do kraju, uważany i karany będzie jak dopuszczający się defraudacyi całego transportu prowadzonych towarów.
- b, Transportujący towary na wychód do Komory granicznej, zapłaci podwójne cło wychodowe, z których jedno jako kara uważać się będzie.
- c, Dostrzeżony z towarem krajowym w Pasie granicznym z wewnątrz kraju prowadzonym, lub przekonany o wprowadzenie niezameldowanego u Kontrollera Skarbowego, zapłaci tytułem kary, pojedyncze cło wychodowe.

Obowiązkowi opłaty podwójnego cła wychodowego, ulegnie również:

- d, Handlujący, który przybędzie z Pasu granicznego do Komory z towarem na wychód bez poprzedniego przedstawienia go i zadeklarowania w Urzędzie celno-kontrolowym.
- e, Każden inny, któryby z podobnym towarem z Pasu granicznego przybył do Komory bez złożenia poprzednio deklaracyi w Urzędzie celno-kontrolowym, lub produkujący takową już przedawnioną. Cło tytułem kary ściągnięte, w połowie dla Skarbu, a w drugiej dla dostrzegającego należeć będzie.
- f, Przeprowadzający towary zagraniczne za świadectwem z wewnątrz kraju do Pasu granicznego z pominięciem Kontrollera Skarbowego, dostrzeżony lub przekonany o czyn taki, uważany i karany będzie stosownie do obowiązujących przepisów, jako niemeldujący się w wskazanym Urzędzie Skarbowym.

§. 61.

Officyaliści Komory, którzyby się dopuścili expedyicyi towarów na wychód bez deklaracyi Kontrollera Skarbowego, nie pobrawszy cła tytułem kary: obok wynagro-

dzenia Skarbowi zrzędzonej przez to szkody, jako niezastępujący na zaufanie, ze służby oddaleni będą.

§. 62.

Towary wychodowe, nieobjęte deklaracją w Urzędzie celno-kontrolowym złożoną, lub nad nią supperujące, podpadną konfiskacie i ściągą na winnego kary przepisami obowiązującymi zagrożone. W razie zaś znalezienia towarów deklarowanych w mniejszej ilości nad deklarowaną, cło pobrane być winno od ilości deklaracją objętej.

§. 63.

Starozakonny przebywający linią wewnętrzną nie drogą celną, lub drogą celną bez zameldowania się u Kontrollera Skarbowego, podlega karze pieniężnej jaka jest oznaczona postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1833 r. za przebyciem manowcem granicy

§. 64.

Gdyby przy rewizyi handlów i ksiązek kupieckich, okazało się, iż te niedokładnie tak pod względem towarów zagranicznych jako i krajowych są prowadzone, i mieszczą w sobie skrobania i omyłki niesprostowane w sposobie §. 23 oznaczonym: winny tego kupiec zapłaci za pierwszą razą karę od złp. 50 do 100; za drugą od złp. 100 do 300; a za trzecią, utraci konsens. Gdyby zaś zupełnie ksiąg prowadzić zaniedbał, postąpiono z nim będzie podług postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 22 Lipca 1823 roku art. 6.

§. 65.

Prowadzący towar bez świadectw przepisanych, lub za świadectwami poprawianemi, skrobanemi albo mazanemi, jeżeli towary będą z rodzaju tych które ocechowaniu ulegają, i w dobre cechy opatrzone znajdują się: zapłaci tytułem kary złp. 100: jeżeli zaś towary będą z rzędu tych, które cech na sobie nie przyjmują: wówczas postą-

panionem będzie, jako z popełniającemi defraudacją, podług §. 16 ogólnych przepisów z d. 1 Października 1809 r. Takim samym karom ulegnie kupiec, którenby wydanego świadectwa do dziennika nie zapisał, lub zapisanego do vidimaty nie przedstawił.

§. 66.

Kto towary za świadectwami sprowadzane nie poddaje rewizyi, kary §. 20 ogólnych przepisów oznaczone, poniesie.

§. 67.

Za niezameldowanie w rogałce miasta gubernialnego towarów wprowadzonych, kara jak za niemeldowanie w Urzędzie, w stosunku do §. 60 lit. f. wymierzona będzie.

§. 68.

Ponieważ ilość towarów, na które podług §. 32 potrzeba świadectw legitymacyjnych, przechodzi zakres sprzedaży kramarzom właściwej: ci zatem żadnych świadectw na sprzedane przez siebie towary zagraniczne wydawać nie mogą; postępujący wbrew temu, utracą od razu konsens.

§. 69.

Postępujący przeciwko §. 41 niniejszej instrukcyi, to jest niezachowujący świadectw na przybyłe towary, do czasu rewizyi, tak kupiec jako i kramarz, obowiązany będzie zapłacić karę za każde usunięte świadectwo po złp. 30.

§. 70.

Równiej karze podpadnie handlujący, któryby wbrew §. 44 niniejszej Instrukcyi poważyl się wydać świadectwo na sprzedane towary, jedno dla kilku łącznie osób.

§. 71.

Zatrącenie dziennika handlowego lub książki konotacyjnej, sprowadzi na winnego karę, za pierwszym razem od złp. 50 do 100; za drugim, od złp. 100 do 300; za trzecim, utratę konsensu.

§. 72.

Ponieważ składy przedmiotów krajowych §. 16 wyszczególnionych, w Pasie granicznym, bez wiedzy i dozwolenia Naczelnika straży granicznej, są zakazane; zaś składy przedmiotów, taryfą ogólną do wychodu zakazanych, w Pasie granicznym zupełnie wzbronione; niestosujący się zatem do powyższego przepisu, zasłużą na karę §. 19 instrukcyi karnej, wyżej z daty przywiedzionej zagrożoną, a nadto krokami eksekucyi administracyjnej zmuszonym będzie do usunięcia składu za obręb linii wewnętrznej.

§. 73.

Każden przebywający linią wewnętrzną, bez zaopatrzenia się w dowody legitymacyi §. 52 przepisane, będzie przytrzymany, i ulegnie karze połowicznej pieniężnej, jaka postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1833, za przebycie manowcem granicy, jest oznaczona.

§. 74.

Officyaliści Komor celnych i straży granicznej, ze służby za małwersacją usunięci, w Pasie granicznym osiedli, jeżeliby następnie należeli do spełnienia defraudacyi dochodu celnego, nie będą mogli nadal zamieszkiwać w obrębie Pasu granicznego.

T Y T U Ł IX.

Instrukcyja Processów.

Instrukcyja processów, składanie rapportów o stanie tychże i eksekucyi kar zasądzonych, dopełniane będą w sposobie dotychczasowym przez następujące Urzędy.

§. 75.

Sprawy o defraudacye celne, wynikające w obrębie Pasu granicznego, oddawane będą do Komor pogranicznych I. i II. rzędu, w miarę bliskości onych. Również

processa konsumcyjne, konsensowe i tabaczne, etc. w Pa- sie granicznym, jeżeli pochodzą z miejsc gdzie Komory celne znajdują się, lub też z okolic przyległych, należą do instrukcyi Komór celnych granicznych. Processa tego-ro- dzaju, w miastach Pasu granicznego gdzie nie masz Komór celnych, i okolicach miastom takim pobliskich wydarzane, oddawane będą Burmistrzom miast, i przez nich wyrabiane zostaną.

§. 76.

Processa na linii wewnętrznej Pasu granicznego, wy- nikające z przekroczeń przepisami niniejszemi przewidzia- nych, należą do instrukcyi Kontrollerów Skarbowych Urzę- dów celno-kontrolowych, i tymże oddawane będą.

§. 77.

Wszelkie processa celne, konsumcyjne, tabaczne, kon- sensowe etc. po za linią wewnętrzną w kraju wydarzo- ne, przywiązane będą do miejsc, w których wynikną, to jest: jeżeli process nastąpi w mieście gubernialnem lub okolicy tego, do Komory konsumowój; w mieście fabry- cznem, do Kontrollera Skarbowego; we wszystkich zaś innych miastach, do Burmistrzów, lub też innych Urzę- dników którym czynności te poruczone będą; dla tego więc ujmujący towary defraudowane, powinien takowe, oraz defraudantów, do jednego z Urzędów dopiero wy- mienionych, które najbliższym okaże się, dostawiać.

Taki podział processów, dla porządku wskazując Kom- missya Rządowa, nie wkłada jednak obowiązku na Rzą- dy Gubernialne, aby nieodstępnie trzymały się onego; owszem Kommissya Rządowa ma na uwadze, że Wła- dze te, jako naczelne w Guberniach, w każdym zdarzeniu najlepiej oceniać potrafią, komu ważniejsze processa, dla dokładniejszego i szybkiego wyrobienia, powierzone być mogą; i dla tego w szczególnych wypadkach, pozostawia-

jąc Rządowi Gubernialnym postępowanie w tej mierze, upo- ważnia: aby w każdym razie, gdy odbiorą wiadomości o ujętym towarze defraudowanym, wykrytej lub prakty- kującej się kontrawencyi, podług swego uznania delego- wały do instrukcyi Rewizorów gubernialnych, przynosili processa na Komorę konsumową, Komory graniczne, Kon- trollerów Skarbowych Urzędów celno-kontrolowych, i Kontrollerów Skarbowych przy fabrykach, a nawet po- ruczali wyinstruowanie processów, w miarę uznanej przez siebie kwalifikacyi i gorliwości w służbie, Pisarzom sol- nym i Offycyalistom Skarbowym przy fabrykach tytoniów i tabak; zaś ważniejsze tabaczne, Rewizorom tabacznym i Rewizorom gubernialnym.

T Y T U Ł X.

R a c h u n k o w o ś ć.

§. 78.

Gdy w skutku zniesienia Kontrollerów handlu, ustaly tylko dochody i kontrolowanie za kwity zaświadczające, reszta zaś rachunkowości zmianie nie ulega; rachunki prze- to, ekstrakta i inne czynności terminowo podawać będą Rządowi gubernialnym w sposobie dotychczasowym:

- a) z miast, w których są Komory celne, też Komory;
- b) z miast fabrycznych, w których Kontrollerowie Skar- bowi ustanowieni będą, ciż Kontrollerowie.
- c) z miejsc Pasu granicznego, w których na linii we- wnętrzej Urzęda celno-kontrolowe ustanawiają się, Kontrollerowie Skarbowi tych Urzędów.
- d) z miast, w których Burmistrze lub Ławnicy trudnić się będą instrukcyą processów, ciż Urzędnicy, którzy we wszelkich czynnościach Skarbowych, przybrać mają tytuł: „Urząd Skarbowy miasta N.”

§. 79.

Sposób kotrollowania kar niniejszą instrukcją obiętych,
osobno wskazany będzie.

w Warszawie dnia 3 (15) Listopada 1838 r.

z Polecenia Dyrektora Głównego Prezydującego,

Radca Stanu Dyrektor Wydziału

BOBROWSKI.

Naczelnik Sekcyi
Czerniewicz.

Sekretarz Jeneralny
Ciechanowski.

163299

